

ΕΠΙΟΡΚΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Όταν η αλήθεια δεν φιμώνεται

ΚΥΡΙΑΚΗ
24 ΜΑΪΟΥ 2026

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 46
ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ

www.epiorkos.gr

ΟΠΕΚΕΠΕ

Στο επίκεντρο των Βρυξελλών: Ευρωπαϊκός έλεγχος για τις αγροτικές επιδοτήσεις και τη διαχείριση κονδυλίων

ΣΕΛ. 8

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΑΘΗΝΑΣ - ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑΣ

Στο τραπέζι η θεσμική πίεση και το ζήτημα των ευρωπαϊκών πόρων

ΣΕΛ. 3

ΑΡΘΡΟ

Η ΣΚΑΚΙΕΡΑ ΣΤΡΩΘΗΚΕ

Η χώρα βρίσκεται ήδη σε μια άτυπη αλλά απολύτως πραγματική προεκλογική περίοδο.

ΣΕΛ. 4-5

“ Τίποτα δεν μοιάζει πια δεδομένο ”

ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Νέες μεταθέσεις και προαγωγές Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών

ΣΕΛ. 2

ΑΠΕΡΓΙΑ

Ιστορική καμπή για τα εργασιακά δικαιώματα: Διεθνής αναγνώριση του δικαιώματος στην απεργία

ΣΕΛ. 7

ΕΡΓΑΣΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΑ

Χαμηλοί μισθοί, εξαντλητικά ωράρια και μια νέα πίεση πάνω στους εργαζόμενους

ΣΕΛ. 12

ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ:

Νέες μεταθέσεις και προαγωγές Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών

Νέος κύκλος υπηρεσιακών μεταβολών στη Δικαιοσύνη τίθεται σε εφαρμογή μετά τη δημοσίευση του σχετικού Προεδρικού Διατάγματος, το οποίο προβλέπει μεταθέσεις Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών αλλά και προαγωγές εισαγγελικών λειτουργών σε νέες θέσεις ευθύνης.

Οι αποφάσεις εκδόθηκαν μετά από εισηγήσεις και κρίσεις του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης και συνοδεύτηκαν από την πρόταση του υπουργού Δικαιοσύνης.

Συνολικά προβλέπονται μεταθέσεις 31 Αντεισαγγελέων Πρωτοδικών, οι οποίες πραγματοποιούνται έπειτα από αιτήσεις των ίδιων των λειτουργών.

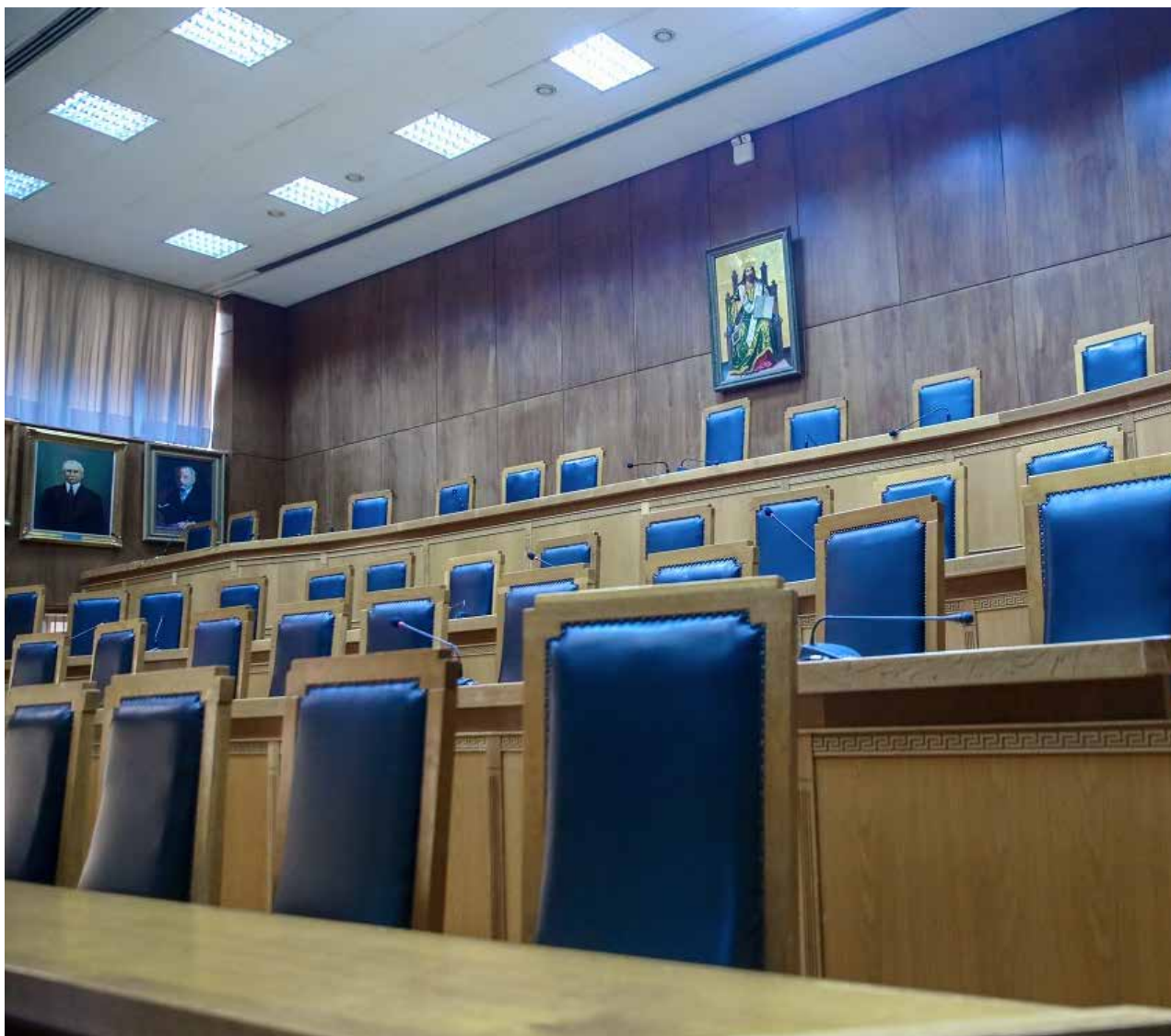
Ανάμεσα στις μετακινήσεις ξεχωρίζουν ενισχύσεις σε μεγάλες εισαγγελικές υπηρεσίες, όπως οι Εισαγγελίες Πρωτοδικών Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, ενώ πραγματοποιούνται παράλληλα ανακατανομές προσωπικού και σε περιφερειακές εισαγγελικές αρχές.

Παράλληλα, το ίδιο Προεδρικό Διάταγμα προβλέπει την προαγωγή 19 Παρέδρων Εισαγγελίας στον βαθμό του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών.

Οι νέοι εισαγγελικοί λειτουργοί αναλαμβάνουν καθήκοντα σε κενές οργανικές θέσεις σε διάφορες εισαγγελικές υπηρεσίες της χώρας, καλύπτοντας ανάγκες σε νησιωτικές, περιφερειακές αλλά και μεγαλύτερες δικαστικές περιφέρειες.

Όπως διευκρινίζεται στο σχετικό πλαίσιο, οι συγκεκριμένες προαγωγές θεωρούνται υπηρεσιακά ενεργές από τις 31 Ιανουαρίου 2026.

Οι αλλαγές εντάσσονται στον τακτικό κύκλο αναδιάρθρωσης και στελέχωσης των εισαγγελικών υπηρεσιών, με στόχο την κάλυψη λειτουργικών αναγκών και την καλύτερη κατανομή ανθρώπινου δυναμικού σε όλη τη χώρα.

Άρειος Πάγος προς ε ΕΦΚΑ: Εκτός αρμοδιότητας ο έλεγχος για τις εισφορές συμβολαιογράφων

Σε απόρριψη αιτήματος του ε ΕΦΚΑ για παροχή γνωμοδότησης σχετικά με τον έλεγχο ασφαλιστικών εισφορών συμβολαιογράφων προχώρησε ο Άρειος Πάγος, κρίνοντας ότι το συγκεκριμένο ζήτημα δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές του.

Η γνωμοδότηση, η οποία φέρει την υπογραφή του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Βασίλειου Φλωρίδη, ξεκαθαρίζει ότι η υπόθεση δεν συνιστά θέμα γενικότερου ενδιαφέροντος που αφορά ευρείες κοινωνικές ομάδες και μπορεί να αντιμετωπιστεί διοικητικά από τον ίδιο τον οργανισμό μέσω εγκυκλίου και συνεννόησης με τον αρμόδιο επαγγελματικό φορέα.

Σύμφωνα με το σκεπτικό της γνωμοδότησης, αν γινόταν αποδεκτό το αίτημα, θα δημιουργούνταν ένα προηγούμενο όπου ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα αναλάμβανε ρόλο που υπερβαίνει τα όρια της δικαστικής λειτουργίας και θα άγγιζε αρμοδιότητες της νομοθετικής, εκτελεστικής εξουσίας ή της διοίκησης. Το αίτημα του ε ΕΦΚΑ αφορούσε το πώς θα πρέπει να πραγματοποιείται ο έλεγχος των ασφαλιστικών εισφορών των συμβολαιογράφων για την αναγνώριση ασφαλιστικού χρόνου και ειδικότερα ποια δικαιολογητικά μπορούν να ζητούνται κατά τη διαδικασία.

Στο σχετικό πλαίσιο περιγράφονταν εισφορές και πόροι που συνδέονται με συμβολαιογραφικές πράξεις, καθώς και στοιχεία που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν για τη διενέργεια δειγματοληπτικών ελέγχων.

Η γνωμοδότηση επισημαίνει ότι ο έλεγχος αυτός είναι κατά βάση τεχνικής φύσης και αφορά την αντιπαραβολή εγγράφων, καταστάσεων και παραστατικών ώστε να διαπιστώνεται αν έχουν αποδοθεί οι προβλεπόμενες εισφορές.

Παράλληλα διευκρινίζεται ότι για να ενεργοποιηθεί γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Αρείου Πάγου σε ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος θα πρέπει να πρόκειται για θέματα που δεν μπορούν να επιλυθούν μέσω νομοθετικής ή κανονιστικής διαδικασίας ή διοικητικής καθοδήγησης.

Σύγκρουση Αθήνας - Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας:

Στο τραπέζι η θεσμική πίεση και το ζήτημα των ευρωπαϊκών πόρων

Νέα διάσταση αποκτά η αντιπαράθεση ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση και την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, μετά την παρέμβαση της Λάουρα Κοβέσι προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις επιφυλάξεις που διατυπώνονται για πρόσφατες θεσμικές παρεμβάσεις στην Ελλάδα.

Στο επίκεντρο βρίσκεται η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας και το κατά πόσο συγκεκριμένες νομοθετικές αλλαγές επηρεάζουν την αποτελεσματική διερεύνηση υποθέσεων που σχετίζονται με τη διαχείριση ευρωπαϊκών πόρων. Η παρέμβαση της Κοβέσι συνδέεται με τον Κανονισμό Αιρεσιμότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένα εργαλείο που προβλέπει σύνδεση της εκταμίευσης κοινοτικών κονδυλίων με την τήρηση των αρχών του κράτους δικαίου και την προστασία του ευρωπαϊκού προϋπολογισμού.

Σύμφωνα με όσα διατυπώνονται, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εκφράζει ανησυχίες ότι πρόσφατες αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δημιουργούν περιορισμούς στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της, ειδικά σε υποθέσεις που συνδέονται με έρευνες για πιθανή απάτη ή κακοδιαχείριση ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων. Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται και στο ζήτημα της θτείας των Ευρωπαίων εντεταλμέ-

νων εισαγγελέων στην Ελλάδα, καθώς διατυπώθηκαν ενστάσεις σχετικά με τη διάρκεια της ανανέωσης και τις πιθανές επιπτώσεις στην ανεξαρτησία του θεσμού. Η συζήτηση γύρω από τον Κανονισμό Αιρεσιμότητας έχει ιδιαίτερο βάρος, επειδή αποτελεί το πιο ισχυρό διαθέσιμο εργαλείο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν θεωρεί ότι ζητήματα λειτουργίας θεσμών μπορεί να επηρεάζουν την προστασία των κοινοτικών πόρων.

Σε προηγούμενες περιπτώσεις κρατών μελών, όπως η Ουγγαρία και η Πολωνία, η ενεργοποίηση του μηχανισμού συνδέθηκε με περιορισμούς ή καθυστερήσεις στη χρηματοδότηση μέχρι να υπάρξουν διορθωτικές κινήσεις.

Από ελληνικής πλευράς παρακολουθούνται στενά οι εξελίξεις, ενώ δικαστικές πηγές υποστηρίζουν ότι οι αποφάσεις που έχουν ληφθεί βασίζονται σε νομική τεκμηρίωση και δεν θέτουν ζήτημα περιορισμού της λειτουργίας των ευρωπαϊκών θεσμών.

Στο μεταξύ, το θέμα αποκτά ευρύτερη πολιτική και θεσμική σημασία, καθώς δεν αφορά μόνο μία διαφωνία διαδικαστικού χαρακτήρα αλλά αγγίζει ζητήματα συνεργασίας μεταξύ εθνικών και ευρωπαϊκών αρχών δικαιοσύνης. Το επόμενο διάστημα αναμένεται να είναι κρίσιμο, καθώς η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θα κληθεί να αξιολογήσει αν οι εξελίξεις απαιτούν περαιτέρω θεσμικές κινήσεις ή αν η υπόθεση θα παραμείνει στο επίπεδο του διαλόγου μεταξύ των δύο πλευρών.

Σύμφωνα με όσα διατυπώνονται, η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία εκφράζει ανησυχίες ότι πρόσφατες αλλαγές στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δημιουργούν περιορισμούς στην άσκηση των αρμοδιοτήτων της, ειδικά σε υποθέσεις που συνδέονται με έρευνες για πιθανή απάτη ή κακοδιαχείριση ευρωπαϊκών χρηματοδοτήσεων.

Η ΣΚΑΚΙΕΡΑ ΣΤΡΩΘΗΚΕ

Η φθορά της καθημερινότητας, οι σιωπηλές μετακινήσεις ψηφοφόρων και οι νέοι παίκτες που ανησυχούν το σύστημα

Η χώρα βρίσκεται ήδη σε μια άτυπη αλλά απολύτως πραγματική προεκλογική περίοδο. Οι κάλπες μπορεί να μην έχουν ανακοινωθεί επίσημα, όμως όποιος γνωρίζει πώς λειτουργεί η πολιτική καταλαβαίνει ότι η παρτίδα έχει ξεκινήσει εδώ και καιρό.

Και αυτή τη φορά, το πολιτικό σύστημα δείχνει να φοβάται περισσότερο την κοινωνική κόπωση παρά την ίδια την αντιπολίτευση.

Οι μηχανισμοί κινούνται ήδη στο παρασκήνιο. Χτίζονται νέες ισορροπίες, συμμαχίες, λίστες και γραμμές άμυνας για την επόμενη ημέρα. Τα πολιτικά γραφεία μετρούν δυνάμεις, οι δημοσκοπήσεις διαβάζονται πλέον διαφορετικά και νέα πρόσωπα μπαίνουν δυναμικά στη σκακιέρα.

Κανείς πλέον δεν λειτουργεί σαν να υπάρχουν μπροστά δύο ήσυχια χρόνια. Η πολιτική σταθερότητα που έμοιαζε σχεδόν αδιαπέραστη μετά τις τελευταίες εκλογές αρχίζει να εμφανίζει μικρές αλλά ορατές ρωγμές. Όχι επειδή εμφανίστηκε ξαφνικά απέναντι στη Νέα Δημοκρατία μια πανίσχυρη αντιπολίτευση, αλλά επειδή η ίδια η κοινωνία αρχίζει να αλλιάζει ψυχολογία. Και αυτό είναι πάντα πολύ πιο επικίνδυνο για κάθε εξουσία.

Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Ο ΚΥΡΙΑΡΧΟΣ ΠΑΙΚΤΗΣ

Αλλά η εξουσία αρχίζει να δείχνει σημάδια κόπωσης

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης εξακολουθεί να αποτελεί τον κεντρικό παίκτη του πολιτικού συστήματος. Σε επίπεδο διεθνών σχέσεων, γεωπολιτικής παρουσίας, εξωτερικής πολιτικής, στρατηγικών συμμαχιών και επενδυτικής εικόνας της χώρας, η κυβέρνηση έχει να παρουσιάσει σημαντικές επιτυχίες. Η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται σε διαφορετική θέση απ' ό,τι πριν από μερικά χρόνια: αμυντικά, διπλωματικά, ενεργειακά, επενδυτικά και τεχνολογικά. Αυτό δεν μπορεί να το προσπεράσει κανείς σοβαρός αναλυτής.

Το πρόβλημα ξεκινά αλλού. Ξεκινά όταν η πολιτική εξαπνιλείται στα μεγάλα projects και στις διεθνείς επιτυχίες, ενώ η καθημερινότητα του πολίτη παραμένει δύσκολη. Γιατί ο πολίτης δεν ζει μέσα στις συνόδους και στα επενδυτικά φόρουμ. Ζει μέσα στην ακρίβεια. Στα πανάκριβα ενοίκια. Στην αδυναμία αγοράς κατοικίας. Στη φορολογική πίεση. Στην ανασφάλεια για το μέλλον.

Η μεγαλύτερη φθορά της Νέας Δημοκρατίας δεν έρχεται από τα εθνικά θέματα.

Έρχεται από την καθημερινότητα. Το πραγματικό πρόβλημα για την κυβέρνηση δεν είναι ακόμη η εκλογική κάρτερηση. Είναι η σταδιακή απώλεια πολιτικού ενθουσιασμού μέσα στο ίδιο της το ακροατήριο. Η φθορά άλλωστε δεν εμφανίζεται πάντα με θόρυβο. Εμφανίζεται πρώτα στη σιωπή. Στην αποστασιοποίηση. Στη χαμηλότερη συσπείρωση. Στην αίσθηση ότι «όλοι ίδιοι είναι». Και ιστορικά, εκεί αρχίζει σχεδόν πάντα η πολιτική δυσκολία για κάθε μακρόχρονη εξουσία. Όταν ο πολίτης παύει να πιστεύει.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Όταν οι μηχανισμοί κλείνονται στον εαυτό τους

Το Μέγαρο Μαξίμου επέλεξε, σε

έναν βαθμό λογικά, να κρατήσει κοντά του τον σκληρό κομματικό πυρήνα. Στελέχη, μηχανισμούς και πρόσωπα που στάθηκαν δίπλα στην κυβέρνηση τα προηγούμενα χρόνια. Όμως η πολιτική δεν λειτουργεί πλέον όπως παλιά. Οι εκλογές δεν κερδίζονται μόνο με κομματικές συγκεντρώσεις, φωτογραφίες, χειροκροτήσεις και οργανωμένους μηχανισμούς. Κερδίζονται όταν ο κόσμος αισθάνεται ότι ακούγεται.

Και σήμερα ένα μεγάλο κομμάτι των πολιτών αισθάνεται ότι απλώς παρακολουθεί. Ο δεξιός. Ο κεντροδεξιός. Ο πατριώτης. Ο ακομμάτιστος. Ο ελεύθερος επαγγελματίας.

Ο άνθρωπος που δεν ανήκει σε παρατάξεις και δεν περιμένει εξυπηρητήσεις. Αυτός ο κόσμος δεν έγινε ξαφνικά αντιπολίτευση. Αλλά κουράστηκε. Και όταν ο πολίτης κουράζεται, δεν χρειάζεται να φωνάξει. Απλώς απομακρύνεται. Η σιωπηλή απομάκρυνση είναι συχνά πολύ πιο επικίνδυνη από τη φωναχτή σύγκρουση. Το μεγαλύτερο πρόβλημα κάθε ισχυρής κυβέρνησης δεν είναι μόνο η αντιπολίτευση. Είναι η στιγμή που ένα κομμάτι του ίδιου του συστήματος εξουσίας αρχίζει να λειτουργεί με αλαζονεία, εσωστρέφεια και αίσθηση μονιμότητας. Όταν δημιουργείται η πεποίθηση ότι «δεν κινδυνεύουμε». Εκεί αρχίζει η αποσύνδεση από την κοινωνία.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΚΟΜΗ ΕΝΙΑΙΟ ΚΕΝΤΡΟ ΒΑΡΟΥΣ

Αλλά γύρω από τη Νέα Δημοκρατία δημιουργούνται πολλαπλές διαφορετικές εστίες πίεσης

Το μεγάλο παράδοξο της περιόδου είναι ότι η κυβέρνηση εμφανίζει φθορά, χωρίς απέναντί της να υπάρχει ακόμη ένας ξεκάθαρος και κυρίαρχος αντίπαλος.

Αυτό από μόνο του δημιουργεί μια νέα πολιτική πραγματικότητα.

Η πίεση προς τη Νέα Δημοκρατία δεν έρχεται πλέον μόνο από έναν χώρο. Έρχεται ταυτόχρονα από πολλαπλές κατευθύνσεις: από την Κεντροαριστερά, από τα δεξιά της, από την αντισυστημική ψήφο, από τους αναποφασιστούς και από όσους μέχρι χτες έμεναν σπίτι τους.

Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να εμφανιστεί ως σοβαρή θεσμική εναλλα-

κτική λύση εξουσίας.

Ο Νίκος Ανδρουλάκης κινείται προσεκτικά, ανεβάζει σταδιακά τους τόνους και επενδύει στην εικόνα της πολιτικής σοβαρότητας. Επιχειρεί να χτίσει ένα προφίλ χαμηλών τόνων, θεσμικής συνέπειας και πολιτικής σταθερότητας. Θέλει να πείσει ότι μπορεί να αποτελέσει μια ασφαλή εναλλακτική διακυβέρνησης χωρίς ακραίες συγκρούσεις και χωρίς το βάρος προηγούμενων κυβερνητικών περιπετειών.

Όμως το μεγάλο πρόβλημα για το ΠΑΣΟΚ είναι ότι ακόμη δεν έχει δημιουργήσει ισχυρό κοινωνικό ρεύμα νίκης.

Ο κόσμος το ακούει, αλλά δεν δείχνει ακόμη να πιστεύει ότι μπορεί να κυριαρχήσει πολιτικά. Και στην πολιτική, χωρίς ρεύμα, η θεσμικότητα από μόνη της δεν φτάνει. Ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζει να βρίσκεται σε δύσκολη μεταβατική περίοδο. Μετά την αποχώρηση του Αλέξη Τσίπρα από την ηγεσία, το κόμμα μοιάζει ακόμη να ψάχνει καθαρή ταυτότητα, σταθερό αφήγημα και νέα πολιτική ισορροπία.

Υπάρχουν στελέχη. Υπάρχει εμπειρία. Υπάρχει ένας πυρήνας ψηφοφόρων. Όμως η εικόνα παραμένει θολή.

Και στην πολιτική η ασάφεια πληρώνεται.

Την ίδια ώρα, ο Αλέξης Τσίπρας εξακολουθεί να παραμένει παράγοντας που κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει.

Μπορεί να μην βρίσκεται στην πρώτη γραμμή, όμως διαθέτει πολιτικό κεφάλαιο, διεθνείς επαφές, εμπειρία εξουσίας και προσωπικό ακροατήριο.

Παραμένει ίσως ο μοναδικός πολιτικός του χώρου που μπορεί ακόμη να προκαλέσει πραγματική πολιτική αναστάτωση αν αποφασίσει να επιστρέψει πιο ενεργά.

Για ένα κομμάτι της κοινωνίας εξακολουθεί να συμβολίζει την περίοδο της μεγάλης σύγκρουσης με το παλιό πολιτικό σύστημα. Για άλλους αποτελεί πρόσωπο που κουβαλά φθορά και δύσκολες μνήμες.

Όμως ακόμη και οι πολιτικοί του αντίπαλοι γνωρίζουν ότι ο Αλέξης Τσίπρας δεν έχει διαγραφεί από τον πολιτικό χάρτη. Και στην πολιτική, όταν ένα πρόσωπο συνεχίζει να συζητείται τόσο έντονα μετά την αποχώρησή του, σημαίνει ότι εξακολουθεί να διαθέτει επιρροή.

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου έχει ήδη αποδείξει ότι μπορεί να εκφράσει μια έντονη μορφή ψήφου διαμαρτυρίας.

Προκαλεί αντιδράσεις, όμως μιλά σε κοινό που αναζητά σύγκρουση, ένταση και αίσθηση αντισυστημικής παρουσίας.

Η πολιτική της παρουσία βασίζεται σε ένα στοιχείο που σπα-

νίζει πλέον στο πολιτικό σύστημα: την αίσθηση ότι συγκρούεται χωρίς φόβο και χωρίς υπολογισμό πολιτικού κόστους. Για πολλούς πολίτες αυτό μεταφράζεται ως αυθεντικότητα. Για άλλους ως υπερβολή.

Όμως σε περιόδους κοινωνικής κόπωσης, τέτοιες πολιτικές παρουσίες μπορούν να αποκτήσουν μεγαλύτερη δυναμική απ' όση δείχνουν αρχικά οι παραδοσιακές μετρήσεις.

Η Μαρία Καρυστιανού αποτελεί διαφορετική περίπτωση. Δεν προέρχεται από τον κομματικό σωλήνα και δεν κουβαλά την εικόνα του επαγγελματία πολιτικού.

Ακριβώς γι' αυτό προκαλεί τόσο μεγάλο ενδιαφέρον. Για ένα κομμάτι της κοινωνίας εκφράζει το αίτημα για δικαιοσύνη, πολιτική κάθαρση και αλήθεια. Για πολλούς πολίτες όμως συμβολίζει και κάτι βαθύτερο:

Την ανάγκη να εμφανιστεί επιτέλους ένα πρόσωπο έξω από το παραδοσιακό πολιτικό σύστημα.

Η δυναμική γύρω από το όνομά της δεν χτίστηκε μέσα από κομματικούς μηχανισμούς, αλλά μέσα από κοινωνικό συναίσθημα, οργή, ανθρώπινο πόνο και την αίσθηση ότι ένα κομμάτι της κοινωνίας δεν ακούστηκε όσο θα έπρεπε.

Και αυτό είναι που προκαλεί πραγματική ανησυχία στο πολιτικό σύστημα. Γιατί τα παραδοσιακά κόμματα γνωρίζουν πώς να αντιμετωπίζουν άλλους κομματικούς αντιπάλους.

Δεν μπορούν όμως εύκολα να διαχειριστούν πρόσωπα που

«Το μεγαλύτερο πρόβλημα κάθε ισχυρής κυβέρνησης δεν είναι μόνο η αντιπολίτευση. Είναι η στιγμή που ένα κομμάτι του ίδιου του συστήματος εξουσίας αρχίζει να λειτουργεί με αλαζονεία, εσωστρέφεια και αίσθηση μονιμότητας. Όταν δημιουργείται η πεποίθηση ότι «δεν κινδυνεύουμε». Εκεί αρχίζει η αποσύνδεση από την κοινωνία».

μετατρέπονται σε κοινωνικά σύμβολα.

Η ανακοίνωση πολιτικής κίνησης γύρω από το όνομά της προσθέτει έναν νέο, δύσκολο μετρήσιμο παράγοντα στο πολιτικό τοπίο. Κανείς ακόμη δεν γνωρίζει αν αυτή η δυναμική μπορεί να μετατραπεί σε σταθερό πολιτικό ρεύμα.

Όμως όλοι καταλαβαίνουν ότι δεν πρόκειται για μια συνθησμένη πολιτική περίπτωση. Γιατί σε μια κοινωνία κουρασμένη και δύσπιστη, τα πρόσωπα που εμφανίζονται ως «εκτός συστήματος» μπορούν πολύ γρήγορα να αποκτήσουν απήχηση μεγαλύτερη από όση προβλέπουν οι δημοσκοπήσεις. Το σύστημα δεν φοβάται μόνο τα κόμματα.

Φοβάται τα πρόσωπα που μπορούν να γίνουν σύμβολα.

Η ΔΕΞΙΑ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΑΡΧΙΖΕΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΡΩΓΜΕΣ

Εκεί ίσως βρίσκεται η μεγαλύτερη ανησυχία του Μεγάλου Μαξίμου

Το πραγματικό πρόβλημα για τη Νέα Δημοκρατία δεν είναι μόνο η φθορά προς το κέντρο.

Είναι ότι αρχίζει να εμφανίζεται κινητικότητα και στα δεξιά της. Ο Αντώνης Σαμαράς παραμένει πρόσωπο με ισχυρή επιρροή σε ένα παραδοσιακό, πατριωτικό και πιο σκληρό δεξιό ακροατήριο. Το ενδεχόμενο μιας νέας πολιτικής κίνησης με αναφορά στον ίδιο συζητείται όλο και πιο έντονα.

Δεν μπορεί να παρουσιαστεί ως δεδομένο μέχρι να ανακοινωθεί. Μπορεί όμως να λειτουργεί ήδη ως πολιτική πίεση. Γιατί ένας πιθανός σχηματισμός με σαμαρικό αποτύπωμα δεν θα χρειαζόταν απαραίτητα να διεκδικήσει την εξουσία για να επηρεάσει το αποτέλεσμα.

Θα μπορούσε να αφαιρέσει κρίσιμα ποσοστά από τη δεξιά βάση της Νέας Δημοκρατίας. Και σε εκλογές, πολλές φορές οι μεγάλες ζημιές γίνονται από μικρές διαρροές. Και αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά στο Μέγαρο Μαξίμου.

Την ίδια στιγμή, ο Κυριάκος Βελόπουλος έχει καταφέρει να διατηρήσει έναν σταθερό και απολύτως συγκεκριμένο πολιτικό χώρο.

Η Ελληνική Λύση δεν αντιμετωπίζεται πλέον ως περαστικό φαινόμενο. Έχει κοινό, έχει σκληρή γραμμή στα εθνικά θέματα και απευθύνεται σε ψηφοφόρους που θεωρούν ότι η Νέα Δημοκρατία μετακινήθηκε υπερβολικά προς το κέντρο.

Η Αφροδίτη Λατινοπούλου χτίζει τη δική της δυναμική κυρίως μέσα από τα social media, τον έντονο πολιτικό λόγο και μια πιο αιχμηρή δεξιά ρητορική.

Κατάφερε μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα να δημιουργήσει ισχυρή αναγνωρισιμότητα και να αποκτήσει φανατικό κοινό, κυρίως σε νεότερες ηλικίες και σε πολίτες που θεωρούν ότι το πολιτικό σύστημα μιλά όλο και περισσότερο με «φιλτραρισμένο» λόγο.

Η πολιτική της εικόνα βασίζεται στην ευθύτητα, στη σύγκρουση και στην προσπάθεια να εμφανιστεί ως πρόσωπο που λέει «χωρίς φόβο» όσα άλλοι αποφεύγουν να πουν δημόσια. Κάποιοι τη θεωρούν υπερβολική.

Άλλοι όμως βλέπουν σε εκείνη μια πιο καθαρή έκφραση της δεξιάς δυσαρέσκειας που δεν αισθάνεται πλέον ότι εκπροσωπείται απόλυτα από τη Νέα Δημοκρατία.

Στην εποχή των social media, τέτοιες παρουσίες δεν μετρούνται πάντα με τα παλιά πολιτικά εργαλεία.

Η ΝΙΚΗ εκφράζει ένα πιο παραδοσιακό, θρησκευτικό και πατριωτικό ακροατήριο, το οποίο δεν ταυτίζεται εύκολα με την κεντρική πολιτική σκηνή.

Μπορεί να μη διεκδικεί κεντρικό ρόλο εξουσίας, όμως σε μια περίοδο ρευστότητας μπορεί να κρατήσει δυνάμεις και να λειτουργήσει ως ακόμη μία εστία πίεσης στα δεξιά της Νέας Δημοκρατίας. Υπάρχουν μικρότεροι πατριωτικοί σχηματισμοί. Υπάρχουν πρόσωπα και κινήσεις που μπορεί να μη φαίνονται κυρίαρχες, αλλά σε περίοδο φθοράς μπορούν να λειτουργήσουν σαν πολλαπλασιαστές δυσαρέσκειας.

Και υπάρχει φυσικά και η Αριστερά, σε διάφορες εκδοχές της. Από το ΚΚΕ, που διατηρεί σταθερό πυρήνα, καθαρή ταυτότητα και οργανωμένη παρουσία, μέχρι μικρότερα σχήματα που επιχειρούν να εκφράσουν κοινωνική δυσαρέσκεια, εργασιακή ανασφάλεια και αντισυστημική ψήφο.

Το ΚΚΕ δεν διεκδικεί να γίνει κυβερνητική εναλλακτική με τους όρους του συστήματος.

Όμως σε περιόδους πίεσης μπορεί να ενισχύσει την επιρροή του, ειδικά σε κοινωνικά στρώματα που αισθάνονται ότι η ακρίβεια, οι μισθοί και η καθημερινότητα δεν απαντώνται από τα μεγάλα κόμματα.

Υπάρχει επίσης η Πλεύση Ελευθερίας, που κινείται με διαφορετικά χαρακτηριστικά και προσωποκεντρική δυναμική γύρω από τη Ζωή Κωνσταντοπούλου. Υπάρχουν μικρότερα αριστερά και αντισυστημικά σχήματα. Υπάρχει η ψήφος διαμαρτυρίας.

Υπάρχει και η αποχή, που πολλές φορές είναι το πιο υποτιμημένο «κόμμα» της κάλπης. Για πρώτη φορά μετά από αρκετά χρόνια, η Νέα Δημοκρατία δεν δείχνει να ανησυχεί μόνο για τις πιέσεις από την Κεντροαριστερά.

Αρχίζει να κοιτά με μεγαλύτερη προσοχή και προς τα δεξιά της. Πατριωτικοί ψηφοφόροι που αισθάνονται απομακρυσμένοι. Δεξιοί πολίτες που θεωρούν ότι η κυβέρνηση μετακινήθηκε υπερβολικά προς το κέντρο. Κοινωνικά συντηρητικό ακροατήριο που αναζητά πιο σκληρό πολιτικό λόγο. Αριστεροί και αντισυστημικοί ψηφοφόροι που αναζητούν διέξοδο διαμαρτυρίας. Και κυρίως ένα κομμάτι πολιτών που μπορεί να μην έχει ακόμη αποφασίσει πού θα πάει, αλλά αρχίζει να δείχνει ότι δεν αισθάνεται πλέον το ίδιο δεμένο με τη Νέα Δημοκρατία. Και κάπου εκεί αρχίζουν συνήθως τα δύσκολα για κάθε κυβέρνηση.

ΟΙ ΣΙΩΠΗΛΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΣΤΙΣ ΔΗΜΟΣΚΟΠΗΣΕΙΣ

Η κάλπη αποφασίζεται συχνά πριν φανεί στα νούμερα

Το πιο ενδιαφέρον στοιχείο της περιόδου δεν είναι μόνο τι δηλώνουν οι πολίτες στις μετρήσεις. Είναι κυρίως τι δεν λένε. Υπάρχει ένα κομμάτι ψηφοφόρων που δεν έχει ακόμη αποφασίσει πού θα πάει, αλλά ξέρει πολύ καλά από πού απομακρύνεται.

Δεν έχει μετακινηθεί απαραίτητα οργανωμένα προς άλλο κόμμα. Δεν έχει ενταχθεί σε κάποιο νέο ρεύμα. Δεν έχει βγει στους δρόμους. Όμως κρατά αποστάσεις.

Και αυτό είναι το προειδοποιητικό καμπανάκι. Γιατί οι εκλογές δεν χάνονται στα πάνελ. Χάνονται στο σούπερ μάρκετ.

Στο ενοίκιο. Στον λογαριασμό που δεν

βγαίνει. Στην αίσθηση ότι ο πολίτης δουλεύει περισσότερο, πληρώνει περισσότερα και στο τέλος μένει με λιγότερα. Εκεί αποφασίζεται η κάλπη. Όχι στα non paper. Όχι στα κομματικά γραφεία. Αλλά στο σπίτι, στον λογαριασμό και στην κουβέντα της οικογένειας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΨΗΦΟΦΟΡΟΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΤΙΔΑ

Η αποχή μπορεί να μετατραπεί σε ψήφο ανατροπής

Υπάρχει ακόμη ένας παράγοντας που αρκεί μέσα στο σύστημα υποτιμούν: Οι νέοι ψηφοφόροι και όσοι στις προηγούμενες εκλογές έμειναν μακριά από την κάλπη. Για χρόνια ένα μεγάλο κομμάτι της νεολαίας αντιμετώπιζε την πολιτική με αδιαφορία, δυσπιστία ή παραίτηση. Πολλοί δεν ψήφισαν όχι επειδή δεν είχαν άποψη, αλλά επειδή πίστευαν ότι τίποτα δεν αλλάζει. Σήμερα όμως το κλίμα μοιάζει διαφορετικό. Η πίεση της καθημερινότητας, η στεγαστική κρίση, οι χαμηλοί μισθοί, η αβεβαιότητα και η γενικότερη κοινωνική κόπωση μπορούν να φέρουν στην κάλπη ανθρώπους που μέχρι χθες απείχαν. Και αυτό μπορεί να αλλάξει ολόκληρο το παιχνίδι. Γιατί όταν ενεργοποιείται ο κόσμος που μέχρι τώρα δεν συμμετείχε, οι πολιτικοί συσχετισμοί γίνονται πιο απρόβλεπτοι. Κανείς δεν γνωρίζει πραγματικά πού θα κατευθυνθεί αυτή η ψήφος. Και ακριβώς αυτή η αβεβαιότητα προκαλεί ανησυχία σε ολόκληρο το σύστημα.

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΕΝ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΟΡΓΗ Φοβάται την αδιαφορία

Η οργή βγάζει συνθήματα. Η αδιαφορία βγάζει αποχή, σιωπή και ξαφνικές πολιτικές ανατροπές. Και σήμερα, σε ολόκληρο το πολιτικό φάσμα, υπάρχει ένας φόβος που δεν λέγεται δημόσια: Ότι ένα μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας δεν εμπνέεται πλέον από κανέναν. Δεν συγκινείται εύκολα. Δεν πιστεύει εύκολα. Και κυρίως δεν συγχωρεί εύκολα.

Όταν μια κοινωνία πάψει να πιστεύει, τότε η κάλπη γίνεται πολύ πιο απρόβλεπτη απ' όση δείχνουν οι δημοσκοπήσεις.

Η ΣΚΑΚΙΕΡΑ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΣΤΡΩΘΕΙ

Αυτή τη φορά όμως η παρτίδα δεν παίζεται μόνο ανάμεσα στους γνωστούς αρχηγούς.

Αυτή τη φορά, τίποτα δεν δείχνει τόσο δεδομένο όσο πριν από λίγα χρόνια. Η κοινωνία μοιάζει πιο κουρασμένη. Πιο δύσπιστη. Πιο επιφυλακτική απέναντι σε όλους.

Το πολιτικό σύστημα δεν φοβάται μόνο την αντιπολίτευση. Φοβάται τη φθορά της καθημερινότητας. Τις σιωπηλές μετακινήσεις ψηφοφόρων. Τις δυσαρέσκεια που μεγαλώνει χωρίς να φωνάζει. Τους πολίτες που απομακρύνονται χωρίς ακόμη να έχουν αποφασίσει πού θα πάνε. Και κυρίως φοβάται μια κοινωνία που δεν πιστεύει πλέον εύκολα κανέναν. Γιατί όταν ο πολίτης παύει να δίνει λευκές επιταγές, τότε η εξουσία παύει να αισθάνεται ασφαλή. Και κάπου εκεί αρχίζουν συνήθως τα δύσκολα για κάθε κυβέρνηση.

Όταν η λογοδοσία γίνεται viral:

Η ΝΕΑ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ SOCIAL MEDIA ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΝΟ ΤΩΝ ΘΕΣΜΩΝ

Δεν ήταν ένας εσωτερικός έλεγχος. Δεν ήταν μια υπηρεσία που εντόπισε εγκαίρως το πρόβλημα ούτε ένας θεσμικός μηχανισμός που λειτούργησε αθόρυβα και αποτελεσματικά. Ήταν ένα βίντεο. Ένα κινητό τηλέφωνο. Ένα reel.

Και ίσως εκεί να βρίσκεται η πιο άβολη πλευρά της υπόθεσης με τον αναισθησιολόγο που φέρεται να ζητούσε φακελάκι: ότι στην Ελλάδα του 2026 πολλές φορές ο φόβος δεν είναι ο θεσμικός έλεγχος αλλά η δημόσια έκθεση.

Τα social media έχουν εξελιχθεί σε έναν ανεπίσημο μηχανισμό λογοδοσίας. Εκεί όπου οι διαδικασίες καθυστερούν, εμφανίζεται ένα story. Εκεί όπου οι καταγγελίες χάνονται μέσα στη γραφειοκρατία, έρχεται ένα βίντεο να επαναφέρει το θέμα στην επικαιρότητα. Και εκεί όπου για χρόνια επικρατούσε η λογική ότι «έτσι λειτουργεί το σύστημα», λίγα δευτερόλεπτα δημοσιότητας αρκούν για να κινητοποιηθούν διοικήσεις, πολιτικές ηγεσίες και ελεγκτικοί μηχανισμοί.

Αυτή η πραγματικότητα όμως κρύβει μια βαθιά αντίφαση.

Από τη μία πλευρά, είναι σημαντικό ότι οι πολίτες διαθέτουν πλέον εργαλεία για να αποκαλύπτουν αυθαιρεσίες και να κάνουν ορατές εμπειρίες που παλαιότερα έμεναν στο περιθώριο. Υποθέσεις που ίσως να μην έφταναν ποτέ

στο φως μπορούν πλέον να αποκτήσουν δημόσια διάσταση.

Από την άλλη όμως, γίνεται όλο και πιο έντονη η αίσθηση ότι τίποτα δεν κινείται αν δεν προηγηθεί ψηφιακή έκθεση. Ότι η καταγγελία από μόνη της δεν αρκεί. Ότι η έρευνα, η αξιολόγηση και η απόδοση ευθυνών ενεργοποιούνται μόνο όταν υπάρξει κοινωνική πίεση.

Και κάπως έτσι μεταβάλλεται και η

σχέση μας με την ίδια την αλήθεια.

Τα social media δεν είναι δικαστήριο. Δεν λειτουργούν με διαδικασίες, αποδείξεις, θεσμικές εγγυήσεις και ψυχραιμία. Λειτουργούν με ταχύτητα, συναίσθημα και δημόσια ένταση. Μπορούν να φωτίσουν πραγματικά προβλήματα, μπορούν όμως και να μετατρέψουν σύνθετες υποθέσεις σε στιγμιαίες δημόσιες καταδίκες.

Το ερώτημα επομένως δεν είναι αν ένα βίντεο αποκάλυψε κάτι σοβαρό.

Το πραγματικό ερώτημα είναι τι θα είχε συμβεί αν αυτό το βίντεο δεν είχε υπάρξει.

Και η απάντηση που πολλοί δίνουν αυθόρμητα, ότι πιθανότατα δεν θα είχε συμβεί τίποτα, λείπει πολλά όχι μόνο για τη δύναμη των social media αλλά κυρίως για το επίπεδο εμπιστοσύνης απέναντι στους ίδιους τους θεσμούς.

Γιατί μαζί με την ανάγκη για διαφάνεια εμφανίζεται και ένας νέος κίνδυνος: να θεωρηθεί φυσιολογικό ότι κάθε καθημερινή συναλλαγή, κάθε επαγγελματική σχέση και κάθε ανθρώπινη στιγμή πρέπει να καταγράφεται και να δημοσιοποιείται ώστε να υπάρξει δικαιοσύνη.

Νέες πολιτικές αντιδράσεις για τα «σπιτάκια ανακύκλωσης» μετά τις επιφυλάξεις της Κομισιόν

Πολιτικές διαστάσεις λαμβάνει η υπόθεση της χρηματοδότησης εξοπλισμού ανακύκλωσης που προωθείται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, μετά τις επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις αντιδράσεις που ακολούθησαν σε κομματικό επίπεδο.

Αφορμή αποτέλεσε δημοσίευμα σύμφωνα με το οποίο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες διευκρινίσεις για επενδύσεις που σχετίζονται με τα λεγόμενα «σπίτια ανακύκλωσης», παγώνοντας προσωρινά την εκταμίευση ευρωπαϊκών πόρων μέχρι να ολοκληρωθεί η αξιολόγηση των στοιχείων. Το θέμα προκάλεσε την αντίδραση του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ζήτησε τη διερεύνηση της υπόθεσης από τη Δικαιοσύνη και έκανε λόγο για σοβαρά ερωτήματα σχετικά με τη διαχείριση των συγκεκριμένων χρηματοδοτήσεων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάζονται, σε επιστολή της αρμόδιας Ευρωπαϊκής επιτροπής προς την ελληνική πλευρά ζητούνται εξηγήσεις για τον σχεδιασμό και την υλοποίηση των σχετικών επενδύσεων πριν προχωρήσει οποιαδήποτε συνέχιση της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο πρόγραμμα που αφορά την Αττική, όπου προβλεπόταν η προμήθεια έως και 180 μονάδων ανακύκλωσης με συνολικό προϋπολογισμό 66,6 εκατ. ευρώ.

Παράλληλα, γίνεται αναφορά στο ενδεχόμενο περαιτέρω ευρωπαϊκού ελέγχου εφόσον κριθεί απαραίτητο να εξεταστούν πρόσθετα στοιχεία γύρω από τη διαδικασία.

Το ζήτημα επαναφέρει στη δημόσια συζήτηση τον τρόπο αξιοποίησης των ευρωπαϊκών κονδυλίων στην Αυτοδιοίκηση και τον βαθμό ελέγχου που ασκούν οι ευρωπαϊκοί θεσμοί σε έργα που συγχρηματοδοτούνται.

Η υπόθεση βρίσκεται σε φάση θεσμικής αξιολόγησης και προς το παρόν το βασικό ζήτημα παραμένει αν οι εξηγήσεις που θα δοθούν θα θεωρηθούν επαρκείς ώστε να συνεχιστεί η χρηματοδότηση ή αν θα ακολουθήσουν περαιτέρω διαδικασίες ελέγχου.

πηγή: efsyn.gr

Ιστορική καμπή για τα εργασιακά δικαιώματα: Διεθνής αναγνώριση του δικαιώματος στην απεργία

Ως εξέλιξη με ιδιαίτερη θεσμική και συμβολική σημασία για τα εργασιακά δικαιώματα παρουσιάζεται η πρόσφατη γνωμοδότηση του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης σχετικά με το δικαίωμα στην απεργία, σύμφωνα με ανακοίνωση της ΓΣΕΕ.

Η Συνομοσπονδία κάνει λόγο για ιστορική απόφαση, σημειώνοντας ότι το Δικαστήριο, έπειτα από σχετική παραπομπή της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας το 2023, αναγνώρισε ότι «το δικαίωμα απεργίας προστατεύεται αναπόσπαστα και ισότιμα ως θεμελιώδες δικαίωμα που εντάσσεται στη συνδικαλιστική ελευθερία, όπως αυτή κατοχυρώνεται από τη Διεθνή Σύμβαση Εργασίας του 1948».

Σύμφωνα με τη ΓΣΕΕ, η γνωμοδότηση επιβεβαιώνει δεκαετίες ερμηνευτικής πρακτικής και νομολογίας των οργάνων της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας γύρω από την προστασία της απεργίας ως θεμελιώδους εργατικού δικαιώματος.

Όπως επισημαίνεται, η εξέλιξη αυτή ενισχύει την ασφάλεια δικαίου και επιχειρεί να δώσει οριστική απάντηση σε μια πολυετή διεθνή συζήτηση σχετικά με την έκταση προστασίας του δικαιώματος στην απεργία και τη θέση του μέσα στο διεθνές εργατικό δίκαιο.

Η Συνομοσπονδία υποστηρίζει ότι η συγκεκριμένη ερμηνεία ενισχύει συνολικά το σύστημα διεθνών εργασιακών προτύπων και δημιουργεί πιο σαφές πλαίσιο για την υπεράσπιση των εργαζομένων, την προώθηση αξιοπρεπών συνθηκών εργασίας και την ενδυνάμωση των δημοκρατικών θεσμών.

Ιδιαίτερη αναφορά γίνεται και στην Ελλάδα, καθώς στο ιστορικό της υπόθεσης καταγράφεται η περίπτωση της χώρας κατά την περίοδο της δικτατορίας, όταν είχαν εξεταστεί διεθνώς ζητήματα περιορισμού των συνδικαλιστικών ελευθεριών και του δικαιώματος στην απεργία.

Η αναφορά αυτή, σύμφωνα με τη ΓΣΕΕ, συνδέει την ελληνική εμπειρία με τη διαμόρφωση του διεθνούς πλαισίου προστασίας των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων και αναδεικνύει τη σημασία που απέκτησε μεταπολιτευτικά η συνταγματική κατοχύρωση της απεργίας.

Παράλληλα, η Συνομοσπονδία δηλώνει ότι θα παρακολουθεί την αξιοποίηση της γνωμοδότησης στα διεθνή και εθνικά θεσμικά φόρα, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αυτή θα επηρεάσει τη μελλοντική νομολογία και την εφαρμογή των εργασιακών δικαιωμάτων.

Ο ΟΠΕΚΕΠΕ στο επίκεντρο των Βρυξελλών: Ευρωπαϊκός έλεγχος για τις αγροτικές επιδοτήσεις και τη διαχείριση κονδυλίων

Η υπόθεση των αγροτικών επιδοτήσεων και οι καταγγελίες για πιθανές παρατυπίες στη διαχείριση κοινοτικών πόρων φέρνουν ξανά την Ελλάδα στο επίκεντρο του ευρωπαϊκού ελέγχου.

Από τις 26 έως τις 28 Μαΐου αναμένεται στην Αθήνα αποστολή της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, με στόχο να εξετάσει τις συνθήκες διαχείρισης των ευρωπαϊκών ενισχύσεων και να αξιολογήσει τις ενέργειες που έχουν γίνει για την αποτροπή φαινομένων κακοδιαχείρισης ή απάτης.

Η αποστολή θα πραγματοποιήσει κύκλο επαφών με κυβερνητικά στελέχη, αρμόδιες υπηρεσίες που σχετίζονται με επιδοτήσεις, ελεγκτικούς μηχανισμούς, φορείς του αγροτικού χώρου αλλά και εκπροσώπους της κοινωνίας και της δημόσιας ζωής.

Στο επίκεντρο των συζητήσεων αναμένεται να βρεθούν οι διαδικασίες ελέγχου, η διαφάνεια στη διαχείριση των ευρωπαϊκών πόρων και η αποτελεσματικότητα των μηχανισμών εποπτείας.

Επικεφαλής της αποστολής θα είναι ο Τσέχος ευρωβουλευτής Τομάς Ζντεχόφσκι, ενώ συμμετέχουν ευρωβουλευτές από διαφορετικές πολιτικές ομάδες και χώρες της

Το ενδιαφέρον των ευρωπαϊκών θεσμών φαίνεται να ξεπερνά το επίπεδο μεμονωμένων διοικητικών ελέγχων και να αγγίζει ευρύτερα ζητήματα αξιοπιστίας στη διαχείριση κοινοτικών χρηματοδοτήσεων.

Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και Έλληνες ευρωβουλευτές.

Το ενδιαφέρον των ευρωπαϊκών θεσμών φαίνεται να ξεπερνά το επίπεδο μεμονωμένων διοικητικών ελέγχων και να αγγίζει ευρύτερα ζητήματα αξιοπιστίας στη διαχείριση κοινοτικών χρηματοδοτήσεων.

Σε δημόσιες τοποθετήσεις γίνεται αναφορά στην ανάγκη να υπάρξει ξεκάθαρη εικόνα για την ευθύνη, τη διαφάνεια και την εμπιστοσύνη των πολιτών απέναντι στον τρόπο διαχείρισης των ευρωπαϊκών πόρων.

Η χρονική συγκυρία αποκτά ιδιαίτερη σημασία καθώς στις Βρυξέλλες βρίσκεται ήδη σε εξέλιξη η συζήτηση για τον επόμενο πολυετή προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον, η υπόθεση των ελληνικών αγροτικών επιδοτήσεων φαίνεται να αντιμετωπίζεται και ως δοκιμασία για το κατά πόσο τα κράτη μέλη μπορούν να διασφαλίζουν ότι οι ευρωπαϊκοί πόροι αξιοποιούνται με διαφάνεια, αποτελεσματικότητα και χωρίς φαινόμενα πελατειακής διαχείρισης.

ΟΠΕΚΕΠΕ:**Νέα στοιχεία για τον έλεγχο στον 43χρονο κτηνοτρόφο και τις μετακινήσεις ζωικού κεφαλαίου**

Νέα στοιχεία γύρω από την υπόθεση που ερευνάται στην Κρήτη περιλαμβάνονται στη δικογραφία σχετικά με ελέγχους του ΟΠΕΚΕΠΕ και τις δηλώσεις ζωικού κεφαλαίου ζευγαριού από τα Ζωινιά.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, ο προγραμματισμένος έλεγχος της 2ας Απριλίου δεν πραγματοποιήθηκε, ωστόσο ακολούθησε νέος επιτόπιος έλεγχος στις 13 Μαΐου, αφού είχε προηγηθεί νόμιμη ενημέρωση των ελεγχόμενων δύο ημέρες νωρίτερα.

Κατά τις αναφορές της υπόθεσης, ο 43χρονος φέρεται να πραγματοποίησε σειρά επαφών με συγγενικά και φιλικά πρόσωπα προκειμένου να εξασφαλίσει προσωρινά πρόσθετο ζωικό κεφάλαιο ενόψει του ελέγχου.

Στη δικογραφία καταγράφονται επικοινωνίες στις οποίες, σύμφωνα με τις Αρχές, αναζητείται συνδρομή για τη μεταφορά προβάτων στο ποιμνιστάσιο που διατηρείται στην περιοχή του Καλού Χωριού, ενώ γίνεται αναφορά και σε ενέργειες που αφορούσαν την προετοιμασία των ζώων πριν από την παρουσία τους στον έλεγχο. Κατά τα ίδια στοιχεία, πρόσωπα του περιβάλλοντος του φέρονται να διέθεσαν διαφορετικό αριθμό ζώων ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες της διαδικασίας.

Στο υλικό της έρευνας περιλαμβάνεται ακόμη η εκτίμηση των διωκτικών αρχών ότι το ζευγάρι δηλώνει ως βασική επαγγελματική δραστηριότητα την κτηνοτροφία, ενώ εξετάζεται και η προέλευση των οικονομικών δεδομένων που συνδέονται με τη δραστηριότητά τους.

Σε σχέση με τα αποτελέσματα του επιτόπιου ελέγχου αναφέρεται ότι οι ελεγχόμενοι παρουσίασαν αριθμό ζώων κοντά σε εκείνον που είχε δηλωθεί στα μητρώα.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα στοιχεία της υπόθεσης, η 35χρονη εμφανίζεται να έχει δηλώσει 978 προβατοειδή και να παρουσίασε 762, ενώ ο 43χρονος είχε δηλώσει 750 και κατά τον έλεγχο καταγράφηκαν 763.

Παράλληλα, ο ΟΠΕΚΕΠΕ απέστειλε στις αρμόδιες αρχές στοιχεία για τους επιτόπιους ελέγχους που πραγματοποιήθηκαν από το 2018 έως σήμερα, συνολικά επτά ελέγχους, καθώς και στοιχεία που συνδέονται με τις δηλώσεις εκμετάλλευσης.

Στο πλαίσιο της έρευνας εξετάζονται επίσης τα ποσά ενισχύσεων που συνδέονται με δηλωμένους βοσκοτόπους, ενώ σύμφωνα με το δημοσίευμα δεν περιλαμβάνονται στοιχεία για ενισχύσεις που σχετίζονται ειδικά με την εκτροφή του δηλωμένου ζωικού κεφαλαίου.

Κρήτη:**Βαρύ κατηγορητήριο για την υπόθεση ναρκωτικών****Ξεχωριστή δίκη για την υπόθεση ΟΠΕΚΕΠΕ**

Σε δύο διαφορετικές δικαστικές διαδρομές εξελίσσεται πλέον η μεγάλη υπόθεση που απασχολεί τις Αρχές στην Κρήτη, καθώς διαχωρίστηκε η έρευνα για τις αγροτικές επιδοτήσεις από τη βασική δικογραφία που αφορά τη φερόμενη διακίνηση ναρκωτικών.

Η εισαγγελέας άσκησε ποινική δίωξη σε βάρος επτά προσώπων που φέρονται να συνδέονται με τις δύο οικογένειες οι οποίες βρέθηκαν στο επίκεντρο της μεγάλης αστυνομικής επιχείρησης που πραγματοποιήθηκε σε περιοχές του Ηρακλείου, του Ρεθύμνου και του Λασιθίου.

Συνολικά, δώδεκα από τους δεκαέξι συλληφθέντες αναμένεται να απολογηθούν ενώπιον της ανακρίτριας Ηρακλείου τις επόμενες ημέρες.

Οι κατηγορίες που αποδίδονται αφορούν, κατά περίπτωση, συγκρότηση και διεύθυνση εγκληματικής οργάνωσης, συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και διακεκριμένες μορφές διακίνησης ναρκωτικών.

Σύμφωνα με τη δικογραφία, οι πράξεις που ερευνώνται περιλαμβάνουν δραστηριότητες όπως αγορά, κατοχή, μεταφορά, αποθήκευση, διανομή και πώληση ναρκωτικών ουσιών, οι οποίες φέρεται να τελέστηκαν κατ' εξακολούθηση και στο πλαίσιο οργανωμένης δράσης.

Από την πλευρά της υπεράσπισης διατυπώθηκαν ενστάσεις ως προς τη βαρύτητα των κατηγοριών,

με συνήγορο υπεράσπισης να χαρακτηρίζει τη δίωξη ιδιαίτερα διευρυμένη σε σχέση με τα πραγματικά δεδομένα της υπόθεσης.

Παράλληλα, σε ξεχωριστή διαδικασία οδηγείται η υπόθεση του 43χρονου κτηνοτρόφου από τα Ζωινιά, η οποία συνδέεται με έρευνα για φερόμενη απάτη σε αγροτικές επιδοτήσεις μέσω του ΟΠΕΚΕΠΕ.

Η υπόθεση αποσπάστηκε από την κύρια δικογραφία και παραπέμπεται αυτοτελώς στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Ηρακλείου.

Από την υπεράσπιση του 43χρονου διατυπώθηκαν ενστάσεις σχετικά με τη διαδικασία, με βασικό επιχείρημα ότι δεν έχει προσδιοριστεί επαρκώς το ύψος της φερόμενης οικονομικής ζημίας και ότι θα μπορούσε να προηγηθεί προκαταρκτική εξέταση πριν από την άσκηση της δίωξης.

Η υπόθεση πλέον εξελίσσεται σε δύο παράλληλα επίπεδα, με τη μία δικαστική διαδικασία να αφορά τις κατηγορίες για ναρκωτικά και τη δεύτερη να επικεντρώνεται αποκλειστικά στα ζητήματα των αγροτικών επιδοτήσεων και των ελέγχων του ΟΠΕΚΕΠΕ.

«ΠΟΣΟΚΑΝΕΙ»:

Το νέο ψηφιακό εργαλείο για τις τιμές φέρνει τεχνητή νοημοσύνη και έλεγχο της αγοράς σε πραγματικό χρόνο

Με στόχο πιο άμεση ενημέρωση των πολιτών και πιο ενεργή εποπτεία της αγοράς, το υπουργείο Ανάπτυξης προχωρά στον σχεδιασμό μιας νέας ψηφιακής πλατφόρμας παρακολούθησης τιμών που φιλοδοξεί να αποτελέσει την επόμενη γενιά του e katanalotis.

Η νέα πλατφόρμα με την ονομασία «Posokanei» σχεδιάζεται ως ένα εξελιγμένο σύστημα σύγκρισης τιμών και παρακολούθησης της αγοράς σε πραγματικό χρόνο, αξιοποιώντας τεχνολογίες τεχνητής νοημοσύνης και ανάλυσης μεγάλου όγκου δεδομένων.

Βασικός στόχος είναι να δημιουργηθεί ένα ενιαίο ψηφιακό περιβάλλον που θα βοηθά τους καταναλωτές να ενημερώνονται για τις τιμές βασικών αγαθών αλλιά και θα ενισχύει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς απέναντι σε φαινόμενα αισχροκέρδειας ή αθέμιτων πρακτικών.

Στο πλαίσιο της ανάπτυξης του νέου συστήματος προβλέπεται η αξιοποίηση στοιχείων αγοράς για

περίπου 10.000 προϊόντα με τον μεγαλύτερο όγκο πωλήσεων στα σούπερ μάρκετ.

Τα δεδομένα αυτά θα αποτελέσουν τη βάση λειτουργίας της νέας Ανεξάρτητης Αρχής Ελέγχου της Αγοράς και Προστασίας του Καταναλωτή.

Το νέο περιβάλλον θα επιτρέπει στους πολίτες να βλέπουν μεταβολές τιμών, να κάνουν συγκρίσεις ανά προϊόν και να έχουν πιο άμεση εικόνα για την πορεία βασικών αγαθών καθημερινής κατανάλωσης.

Παράλληλα, το σύστημα δεν περιορίζεται στην ενημέρωση των πολιτών.

Η τεχνητή νοημοσύνη θα αξιοποιείται για τον εντοπισμό ύποπτων μοτίβων στην αγορά, την ταξινόμηση καταγγελιών, την υποστήριξη αυτεπάγ-

γελτων ελέγχων και την ταχύτερη επιβολή διοικητικών παρεμβάσεων όπου απαιτείται.

Το συνολικό πρόγραμμα χρηματοδότησης για την ενίσχυση της νέας Αρχής και την ψηφιακή αναβάθμιση των υποδομών φτάνει τα 4,6 εκατ. ευρώ και εντάσσεται στον σχεδιασμό του υπουργείου για την περίοδο 2026 έως 2030.

Η φιλοσοφία του σχεδίου είναι να περάσει η εποπτεία της αγοράς από το μοντέλο των εκ των υστέρων ελέγχων σε ένα πιο δυναμικό μοντέλο συνεχούς παρακολούθησης.

Σύμφωνα με την κυβερνητική προσέγγιση, πρόκειται για μια προσπάθεια να δημιουργηθεί ένας πιο συγκεντρωτικός και τεχνολογικά ενισχυμένος μηχανισμός προστασίας του καταναλωτή, στα πρότυπα αντίστοιχων ευρωπαϊκών πρακτικών.

Στέγη σε αδιέξοδο: Η νέα γενιά μπροστά σε μια κρίση χωρίς εύκολες λύσεις

Το στεγαστικό παύει να είναι απλώς ένα θέμα αγοράς ακινήτων και εξελίσσεται σε μία από τις βαθύτερες κοινωνικές και οικονομικές προκλήσεις της εποχής, με τους νέους να βρίσκονται στο επίκεντρο της πίεσης.

Το πρόβλημα δεν περιορίζεται στην Ελλάδα. Σε ολόκληρη την Ευρώπη, η πρόσβαση σε αξιοπρεπή και οικονομικά προσιτή κατοικία γίνεται όλο και δυσκολότερη, επηρεάζοντας την εργασία, την παραγωγικότητα, τη δημογραφική πορεία και συνολικά την κοινωνική συνοχή.

Τα στοιχεία δείχνουν ότι από το 2013 έως το 2024 οι τιμές κατοικιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση αυξήθηκαν πάνω από 60%, ενώ τα ενοίκια ακολούθησαν επίσης ανοδική πορεία χωρίς αντίστοιχη αύξηση των εισοδημάτων. Η κατασκευή νέων κατοικιών δεν επαρκεί για να καλύψει τη ζήτηση και το πρόβλημα βαθαινει.

Στην Ελλάδα η εικόνα γίνεται ακόμη πιο πιεστική. Τα ενοίκια συνέχισαν να αυξάνονται και η αναζήτηση κατοικίας για πολλούς πολίτες μετατρέπεται σε καθημερινή δοκιμασία. Η κατοικία, είτε ως αγορά

είτε ως ενοίκιαση, απομακρύνεται από μεγάλο μέρος των νοικοκυριών.

Οι νέοι είναι εκείνοι που βιώνουν πιο έντονα την αλλογή. Για τις ηλικίες 25 έως 35 ετών η ενοίκιαση αποτελεί πλέον την κυρίαρχη μορφή στέγασης, ενώ σημαντικό ποσοστό συνεχίζει να μένει με την οικογένεια ή να φιλοξενείται λόγω οικονομικής αδυναμίας. Η στεγαστική ανεξαρτησία καθυστερεί και επηρεάζει άμεσα αποφάσεις ζωής όπως η δημιουργία οικογένειας.

Παράλληλα, η ανασφάλεια για τη διατήρηση της κατοικίας αυξάνεται, ενώ ολοένα περισσότεροι πολίτες χαρακτηρίζουν το κόστος στέγασης οριακό ή μη βιώσιμο. Ένα σημαντικό μέρος εξετάζει ήδη μετακόμιση προς φθηνότερες περιοχές.

Ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια δεν είναι μόνο η μηνιαία επιβάρυνση αλλά η αδυναμία δημιουργίας αποταμίευσης. Για πολλά νέα ζευγάρια η συγκέντρωση κεφαλαίου για προκαταβολή αγοράς κατοικίας απαιτεί πολυετή προσπάθεια, ειδικά όταν συνυπάρχει η υποχρέωση πληρωμής ενοικίου.

Η πίεση αυτή αλλοτίζει ήδη τον χάρτη της κατοικίας. Η ζήτηση μετακινείται σε οικονομικότερες περιοχές και αυξάνονται οι συμβιβασμοί ως προς την ηλικία του ακινήτου, τα χαρακτηριστικά του ή τη θέση του.

Την ίδια στιγμή, η κυβέρνηση επιχειρεί να παρέμβει με φορολογικά κίνητρα, προγράμματα στήριξης αγοράς κατοικίας και μέτρα ενεργοποίησης κλειστών ακινήτων. Ωστόσο, η κυρίαρχη εκτίμηση είναι ότι το πρόβλημα έχει πλέον δομικά χαρακτηριστικά και δεν αντιμετωπίζεται μόνο με επιμέρους παρεμβάσεις.

Η στεγαστική κρίση εξελίσσεται έτσι σε κάτι πολύ μεγαλύτερο από μια οικονομική δυσκολία. Επηρεάζει την κοινωνική κινητικότητα, τη γεννητικότητα, την αυτονομία των νέων και τελικά τον τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται η ίδια η κοινωνία τα επόμενα χρόνια.

Εργασία χωρίς ανάσα:

Χαμηλοί μισθοί, εξαντλητικά ωράρια και μια νέα πίεση πάνω στους εργαζόμενους

Η ευρωπαϊκή αγορά εργασίας μπαίνει σε μια περίοδο αυξημένης αβεβαιότητας, με τις γεωπολιτικές εξελίξεις και τις πιέσεις στην ενέργεια να δημιουργούν ένα νέο περιβάλλον για επιχειρήσεις και εργαζομένους. Το βασικό ερώτημα δεν είναι πλέον μόνο αν θα υπάρξει ανάπτυξη, αλλά ποιος θα επωμιστεί το κόστος της προσαρμογής.

Σύμφωνα με την ανάλυση, το επικρατέστερο ευρωπαϊκό μοντέλο αντίδρασης στην κρίση δεν είναι οι μαζικές απολύσεις αλλά η επιβράδυνση των προσλήψεων και η συγκράτηση των μισθών. Οι επιχειρήσεις επιλέγουν να περιορίσουν το εργατικό κόστος χωρίς να προχωρούν εύκολα σε απολύσεις, μεταφέροντας όμως μέρος της πίεσης στην αγοραστική δύναμη των εργαζομένων.

Μέσα σε αυτή την εικόνα, η Ελλάδα εμφανίζεται να αντιμετωπίζει βαθύτερα και πιο σύνθετα προβλήματα. Παρά τη βελτίωση ορισμένων δεικτών απασχόλησης, παραμένει υψηλό το αναξιοποίητο εργατικό δυναμικό, δηλαδή άνθρωποι που είτε υποαπασχολούνται είτε έχουν αποσυρθεί από την ενεργή αναζήτηση εργασίας.

Το ελληνικό παράδοξο είναι ότι συνδυάζει υψηλότερη ανεργία από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, χαμηλότερη συμμετοχή στην αγορά εργασίας και ταυτόχρονα χαμηλές αμοιβές και επίμονες πληθωριστικές πιέσεις.

Η εικόνα γίνεται ακόμη πιο δύσκολη όταν εξετάζεται η ποιότητα της εργασίας. Έρευνα για τις συνθήκες εργασίας στην Ευρώπη καταγράφει την Ελλάδα στις τελευταίες θέσεις ως

προς την ποιότητα αποδοχών, λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο το ύψος του μισθού αλλά και τη σταθερότητα και προβλεψιμότητα του εισοδήματος.

Παράλληλα, τα ωράρια παραμένουν ιδιαίτερα απαιτητικά. Σημαντικό ποσοστό εργαζομένων δηλώνει ότι εργάζεται έξι ή και επτά ημέρες την εβδομάδα, ενώ οι πολλές ώρες εργασίας εμφανίζονται αισθητά υψηλότερες σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Το πρόβλημα δεν είναι μόνο οι ώρες αλλά και η ένταση της καθημερινότητας. Μεγάλο μέρος των εργαζομένων αναφέρει ότι εργάζεται υπό συνεχείς υψηλούς ρυθμούς, ενώ οι δυνατότητες εξέλιξης, αυτονομίας και ανάπτυξης δεξιοτήτων παραμένουν περιορισμένες.

Στο βάθος προστίθεται και η δημογραφική πρόκληση, καθώς η συρρίκνωση του ενεργού πληθυσμού και η χαμηλή συμμετοχή συγκεκριμένων ομάδων στην αγορά εργασίας δημιουργούν πρόσθετες πιέσεις για τα επόμενα χρόνια.

Το αποτέλεσμα είναι ένα εργασιακό περιβάλλον που καλείται να απορροφήσει τις νέες οικονομικές αναταράξεις ενώ ήδη λειτουργεί με χαμηλές αντοχές, περιορισμένα περιθώρια βελτίωσης και αυξανόμενη ανασφάλεια για τους εργαζόμενους.

Ψηφιακά υδρόμετρα υπό έλεγχο: Πόρισμα για υπερκοστολογήσεις και σκιές σε έργα εκατοντάδων εκατομμυρίων

Σοβαρά ερωτήματα για τον τρόπο με τον οποίο σχεδιάστηκαν και προωθήθηκαν έργα εγκατάστασης «έξυπνων» υδρομέτρων σε δήμους και ΔΕΥΑ φέρνουν στο προσκήνιο τα στοιχεία που περιλαμβάνονται σε ελεγκτικό πόρισμα για έργα που χρηματοδοτήθηκαν μέσω ευρωπαϊκών πόρων.

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που παρουσιάζονται, οι έλεγχοι αφορούν συνολικά 55 έργα που σχετίζονται με ψηφιακά συστήματα διαχείρισης ύδρευσης και χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΣΠΑ.

Η υπόθεση εξετάζεται από πολλαπλούς ελεγκτικούς μηχανισμούς, καθώς λόγω της χρήσης κοινοτικών πόρων εμπλέκεται και η Ευρωπαϊκή Εισαγγελία, ενώ παράλληλα υπάρχει διερεύνηση και σε επίπεδο ανταγωνισμού.

Η αφετηρία της έρευνας αποδίδεται σε αναλυτική καταγγελία πληροφοριοδότη, μέσω της οποίας περιγράφεται ένας μηχανισμός που φέρεται να βασίζεται σε προσχεδιασμένες τεχνικές προδιαγραφές και διογκωμένες ανάγκες προμήθειας εξοπλισμού.

Σύμφωνα με τις καταγγελίες, σε ορισμένες περιπτώσεις προβλέπονταν πολύ μεγαλύτερες ποσότητες ψηφιακών υδρομέτρων από αυτές που αντιστοιχούσαν στις πραγματικές ανάγκες των δικτύων ύδρευσης.

Το αποτέλεσμα, σύμφωνα με τα στοιχεία που ερευνώνται, ήταν σημαντική αύξηση του συνολικού προϋπολογισμού

των έργων. Ιδιαίτερο βάρος αποδίδεται και σε ηλεκτρονική αλληλογραφία που εξετάστηκε στο πλαίσιο της έρευνας, καθώς σύμφωνα με τις αναφορές θεωρείται ότι προκύπτουν ενδείξεις για συντονισμό μεταξύ εμπλεκόμενων πριν από την προκήρυξη ή την εξέλιξη διαγωνιστικών διαδικασιών. Οι αναφορές περιλαμβάνουν ισχυρισμούς για προσυμφωνημένες οικονομικές προσφορές, καθορισμό τεχνικών χαρακτηριστικών και περιορισμό ανταγωνισμού μέσω φωτογραφικών όρων.

Το οικονομικό αποτέλεσμα της υπόθεσης εμφανίζεται ιδιαίτερα μεγάλο, καθώς γίνεται λόγος για συνολική αξία έργων που προσεγγίζει τα 500 εκατ. ευρώ.

Παρότι το ελεγκτικό υλικό περιγράφεται ως εκτεταμένο, εκτιμάται ότι η πλήρης θεσμική και δικαστική διερεύνηση θα απαιτήσει χρόνο, καθώς εμπλέκονται διαφορετικές διαδικασίες και αρμόδιοι φορείς. Πιο άμεσες εξελίξεις αναμένονται από το ευρωπαϊκό επίπεδο ελέγχου, καθώς η διαχείριση κοινοτικών κονδυλίων αποτελεί πεδίο αυξημένης εποπτείας και ενδεχόμενων παρεμβάσεων.

πηγή: zougla.gr

ΑΓΚΥΡΑ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΤΡΟΧΙΕΣ:

Η συζήτηση για στρατηγική, αποτροπή και τα όρια του διαλόγου

Έντονη κριτική στην ελληνική εξωτερική πολιτική και στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η στάση της Τουρκίας ασκείται μέσα από την ανάλυση που επαναφέρει στο προσκήνιο τη συζήτηση για την αποτροπή, την εθνική στρατηγική και τις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Στο επίκεντρο τίθεται η εκτίμηση ότι η Άγκυρα ακολουθεί σταθερή μακροπρόθεσμη στρατηγική στην Ανατολική Μεσόγειο και στο Αιγαίο και ότι οι τελευταίες κινήσεις της ενισχύουν τη θεσμική κατοχύρωση των διεκδικήσεών της.

Η ανάλυση υποστηρίζει ότι μέσα από νομοθετικές πρωτοβουλίες και πολιτικές επιλογές η Τουρκία επιχειρεί να ενσωματώσει στον κρατικό σχεδιασμό αντιλήψεις που συνδέονται με τη λεγόμενη «Γαλάζια Πατρίδα», επιδιώκοντας να δημιουργήσει νέα δεδομένα στην περιοχή.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο εκφράζεται η θέση ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να στηρίζεται αποκλειστικά στη διατήρηση ήπιου κλίματος ή στον διάλογο χωρίς παράλληλη ύπαρξη

συνολικής στρατηγικής αποτροπής.

Γίνεται ακόμη αναφορά στην ανάγκη οι αμυντικές επενδύσεις να εντάσσονται σε ευρύτερο στρατηγικό σχεδιασμό και να λαμβάνουν υπόψη τις αλληλαγές που έχουν αναδείξει οι σύγχρονες συγκρούσεις, τόσο στην Ουκρανία όσο και στη Μέση Ανατολή.

Στο ίδιο πλαίσιο επισημαίνεται ότι η Τουρκία τα τελευταία χρόνια έχει επενδύσει συστηματικά σε τομείς όπως τα μη επανδρωμένα συστήματα, οι πύραυλοι και η αναδιάρθρωση των ενόπλων δυνάμεών της, ενώ τίθεται το ερώτημα κατά πόσο η Ελλάδα προσαρμόζει επαρκώς τη δική της στρατηγική.

Η ανάλυση προσεγγίζει επίσης με επιφυλακτικότητα τον ρόλο των διεθνών συμμαχιών, υποστηρίζοντας ότι οι συνεργασίες έχουν αξία αλλά δεν μπορούν να υποκαταστήσουν την εθνική προετοιμασία και την αυτόνομη αποτρε-

πτική ικανότητα.

Παράλληλα ασκείται κριτική στην πολιτική προσέγγιση που δίνει έμφαση αποκλειστικά στον διάλογο και στη «φιλία των λαών», με το επιχείρημα ότι οι διεθνείς σχέσεις καθορίζονται πρωτίστως από στρατηγικούς συσχετισμούς και ισχύ.

Ως θεωρητική αναφορά χρησιμοποιούνται οι προσεγγίσεις του Θουκυδίδη και του Σουν Τζου, με έμφαση στην ιδέα ότι η ισχυρότερη μορφή επιβολής δεν είναι απαραίτητα η στρατιωτική σύγκρουση αλλά η σταδιακή διαμόρφωση τελεσμένων χωρίς ανοιχτή αντιπαράθεση.

Το κεντρικό ερώτημα που τίθεται είναι αν η Ελλάδα διαθέτει σήμερα επαρκή μακροπρόθεσμη στρατηγική ώστε να ανταποκριθεί σε ένα περιβάλλον όπου οι γεωπολιτικές πιέσεις μεταβάλλονται διαρκώς και οι ισορροπίες επανακαθορίζονται.

